

İçindekiler

Tohumlar Fidana Fidanlar Ağaca ★ 6

Bir Koltuk Sadece Bir Koltuk mudur? ★ 15

Buluttepe Park Lokantası ★ 19

Bilmece Dükkânı ★ 26

Ejderhanın Sirtında
Gökyüzünde Yolculuk ★ 30

Anı Koleksiyoncusu ★ 38

Büyük Hayaller Büyük Adımlar ★ 46

Yağmurlu Bir Gecenin Ardından ★ 50

Bu Hikâye Benden Sorulur! ★ 59

Kitapta Geçen Bazı Kelimelerin
Anlamlarını Merak Ediyorsan... ★ 61

Tohumlar Fıdana Fıdanlar Ağaca

Zehra'yı güzel bir hafta sonu beklıyordu. Pencereden dışarıya baktığında, güneşin sııcacık g l msesiyle karşılaştı ve keyiflendi.

Annesinin hazırladığı, parmaklarını ısırtacak, enerjisini tam kapasiteye çıkartacak kahvaltı hazırdı. Evlerinin yakınındaki parkta Oyun Kurucu Takımı'yla buluşacaktı. **TAKIMIN KAPTANI OLARAK GEÇ KALMASI HI  İYİ OLMAZDI.**

Oyun Kurucu Takımı'nı geçen tatilde, elektrikle rin kesildiği günlerde kurmuşlardı. Fikir ilk Zehra'dan çıktığı için kaptan o olmuştu. Zehra, Eren, Alper, Elif, G lce ve Enes'ten oluşan takım, farklı kurallar koyup değişik malzemeler kullanarak yeni oyunlar kuruyordu.

TABİİ Kİ DE TEK HEDEFLERİ YENİ OYUN KURMAK DEĞİLDİ.

Bahar zamanı havalar iyice ısındığında, herkes evinin önüne hayvanlar için bir kap su bırakmaya karar verdi. Hafta sonu bir kitap bitirmek, takımın hedefleri arasına eklendi. Zaman geçtikçe yeni görevler de ekleniyordu.

En son yaptıkları görevde tüm takım Elif'in evindeki bahçeye davetliydi. Elif'in annesinin aldığı yeni çiçekleri bahçeye dikmesine yardımcı oldular. **Sonra da ağaçtan erik toplayıp hapur hupur yediler.**

Yeni bir hafta sonu; yeni anılar, yeni maceralar demekti. Fakat bu hafta sonunun diğer hafta sonlarından bir farkı olacaktı...

Park, evlerinin hemen karşısında, annelerinin, "Salçalı ekmekleriniz hazır!" sesini duyacak kadar yakındı.

Zehra, çimlere bağdaş kurarak oturduktan kısa süre sonra ekip toplandı.

Alper'in takıma söyleyecekleri vardı:

– ARKADAŞLAR, BUGÜN EVİMİZİ TAŞIYACAĞIZ.

Alper'in taşınmasından hiçbirinin haberi yoktu. Herkesin gözü fal taşı gibi açıldı. **"Gözleri fal taşı gibi açılmak"** deyiminin ne demek olduğunu hep birlikte yaşayarak öğrendiler. Bu, hayret ve şaşkınlıkla karşısındakine dikkat kesilmek demektir ve Alper'in aralarından ayrılacak olma ihtimali herkeste aynı etkiyi göstermişti.

Durumu fark eden Alper konuşmaya devam etti:

– Herkes sakın olsun. Yeni evimiz parkın diğer tarafında. Benden o kadar kolay kurtulamazsınız.

Eren, rahatlamış bir ses tonuyla cevap verdi:

– Baştan söylesene Alper, neredeyse sınıf kalecimiz gidiyor diye donakaldım. İyi bir kaleci bulmak ne kadar zor, haberin var mı?

– **TEK DİRDİMİZ KALECİ BULMAK OLSUN.**

Son sözü söyleyen Enes, Eren'in Alper'den ayrılmayacağına sevindiğinin ve her zamanki gibi muziplik yaptığının farkındaydı.

Arkadaşlarının merakla bakan gözlerini daha fazla bekletmek istemeyen Alper,

– “Taşınma işlerinde aileme yardımcı olmak istiyorum. Bugün ben olmayacağım” demeye geldim, diyerek sözlerini tamamladı.

Gözleri parlayan Zehra, takımın yeni hedefini belirledi:

– Takım kaptanı Zehra olarak Alperlerin taşınmasına yardımcı olmayı teklif ediyorum.

Herkes, onayladığını göstermek için elini havaya kaldırdı.

Hep beraber, Gülce'nin,

– Hedef Alper'in evi! Görev, taşınmaya yardımcı olmak! Marş marş, diye bağırmasıyla beraber harekete geçtiler.

Alper'in evine vardıklarında tam bir curcunayla karşılaştılar.

- Tabaklara dikkat edin, kırılmasın!
- Çocukların eşyalarını hangi kutuya koydunuz?
- Çamaşır makinelerini bu kadar ağır yapmak zorundalar mı, hangi yüzyılda yaşıyoruz yahu?

– Çatal kaşıkları kim kaldırdı, yemeği neyle yiyeceğiz, aç karna mı taşınacak bu kadar eşya?

Bunlar gibi değişik sesler yankılanıyordu evde. Alper'in annesi, çocukların tam takım yardıma geldiklerini görünce sevindi. İlk başta çocukları yormak istemediği için meyve suyu ikram edip köşede bekletmek istedi

Durumu fark eden Enes,

– Eğer şimdi yardım etmemize izin vermezseniz, ileride lazım olduğunda yanınızda olamazsak ne yapacaksınız? Bir fidan gibi şimdiden öğrenmezsek, ileride ağaç olup meyve veremeyiz. Evet, biraz küçük olabiliriz. O zaman siz de bize küçük işler verin!

Karşısında bir yetişkin gibi konuşan Enes'i beklemeyen Alper'in annesi için, o günden sonra Enes'in adı **“ENES BEY”** oldu.

– Bana itiraz edecek bir nokta bırakmadınız. Teslim oluyorum, diyerek ellerini havaya kaldıran Alper'in annesi takıma gülümseyerek,

– O hâlde önce meyve sularınızı bitirin. Ardından Alper'in kitapları kolilere yerleştirilecek. Daha sonra

süpürge ve süs eşyaları gibi ağır olmayan eşyaların taşınmasına yardımcı olabilirsiniz, dedi

TAKIM, KISA SÜREDE İŞ PAYLAŞIMI YAPARAK TAŞINMA SÜRECİNE YARDIM ETTİ. Gün sonuna gelinceye kadar yorulduklarını fark etmediler. Alper, arkadaşlarının kendilerine yardımcı olmasından çok mutlu oldu. Yeni evlerine yerleşirken takım da ertesi gün yaşanacaklardan habersiz evlerine döndü.

Bir Koltuk Sadece Bir Koltuk mudur?

Ertesi gün Oyun Kurucu Takımı parkta yeniden toplanmıştı ki bir sürprizle karşılaştılar. Kırtasiyeci Kerem amca ve Alper'in babası, ellerinde bir koltukla parka geldiler. Kerem amca belli ki yorulmuştu.

– Koltuk mu ağır, yol mu uzun, karar veremedim. Yürüdükçe ağırlaştı, ağırlaştıkça daha da ağırlaştı.

Takım, parka getirilen koltuğun etrafına toplandı. Herkes bir ağızdan konuşmaya başladı:

– Oturmak için banklarımız var. Koltuğun ne işi var parkta?

– Oturması da çok rahatmış. Burada uyuyabileceğimi düşünüyorum.

– Artık parkımızın bir koltuğu var!

– **KOLTUKLU PARKI DA İLK DEFA GÖRÜYORUM.**

Alper'in babası gülümseyerek,

– Yeni evimizde bu koltuğu yerleştirebileceğimiz bir alan bulmakta zorlandık. Biraz eskimiş olsa da hâlâ üzerine oturduğunuzda tüm yorgunluğunuzu alır. Bir süre parkta onunla oyalanabileceğinizi düşündük. Sonrasında hurdalığa bırakacağız, dedi.

Bir koltukla neler yapılabilirdi ki? Kırtasiyeci Kerem amca eliyle veda ederken,

– Çocuk dediğin yeri geldiğinde şapkadan tavşan bile çıkarır, dedi ve gitti.

